

Ted Snider: Minský podvod a plánovaná válka na Donbasu

infokuryr.cz/n/2023/03/23/ted-snider-minsky-podvod-a-planovana-valka-na-donbasu

kuryr

23. března 2023

Existuje historicky možný svět, ve kterém by Minské dohody neměly být nikdy uzavřeny.

V roce 2014 byl demokraticky zvolený ukrajinský prezident Viktor Janukovyč sesazen se svou východní základnou při puči podporovaném Spojenými státy a nahrazen západně orientovaným prezidentem vybraným USA. Náměstkyni ministra zahraničí pro evropské a eurasijské záležitosti Victorii Nulandovou lze slyšet v odposlouchávaném hovoru, který vybírá Arsenije Jaceňuka jako amerického kandidáta na nástupce Janukovyče.

Nová vláda odmítla multikulturní Ukrajinu požadovanou Donbasem. Vyzvala k nacionalistické, monistické vizi Ukrajiny. Etničtí Rusové v Donbasu by byli vystaveni útokům na svůj jazyk, kulturu, práva, majetek a životy.

Donbass se vzbouřil proti převratové vládě a v květnu 2014 hlasoval v referendu pro určitou formu autonomie. Občanská válka na Ukrajině začala.

Minské dohody byly nejlepším dostupným řešením násilí na Donbasu. Minské dohody byly zprostředkovány Francií a Německem, schváleny Ukrajinou a Ruskem a přijaty USA a OSN v letech 2014 a 2015. Nabídli Ukrajině příležitost ponechat Donbass a Donbasu šanci na mír a vládu, kterou si přála, mírovým navrácením Donbasu Ukrajině a poskytnutím plné autonomie.

Ale ještě před Minskými dohodami existovalo možné řešení.

11. května si Doněcká a Luganská oblast Donbasu odhlasovala suverenitu. Putin je požádal, aby referendum odložili, a přestože Moskva respektovala vůli lidu, výsledek neuznala.

O dva týdny později byl zvolen prezidentem Pjotr Porošenko a zahájil jednání s vůdci donbasských rebelů o mírovém řešení. Rozhovory pokračovaly slibně a do konce příštího měsíce byl nalezen vzorec, aby Donbass zůstal pokojně na Ukrajině. V tu chvíli, 24. června, ruský parlament zrušil oprávnění k nasazení vojáků v zahraničí. Mír byl možný.

Ale místo toho, hlásí Nicolai Petro, vláda v Kyjevě rozhodla, že Putinovo rozhodnutí stáhnout jednotky poskytlo ukrajinské armádě novou výhodu, a místo pokračování míru Porošenko nařídil útoky, aby vojensky znovu dobyl Donbas.

Právě tato zrada mírového procesu si vyžádala podepsání minských dohod. Protože Porošenko prohrál bitvu, byl nucen ustoupit k jednání o mírovém návratu Donbasu.

Teprve poté, co Porošenko sabotoval mírový proces, se Minské dohody staly nejlepším dostupným řešením. Taky by je sabotoval. Ale mohl mu hodně pomoci.

Minské dohody vyjednali ruský prezident Vladimir Putin, ukrajinský prezident Pjotr Porošenko, německá kancléřka Angela Merkelová a francouzský prezident François Hollande. Nedávno každý z Putinových partnerů odhalil, že jednání v Minsku byla záměrným

podvodem, jak ukolébat Rusko k příměří sliby mírového řešení a poskytnout Ukrajině čas na vybudování sil schopných dosáhnout vojenského řešení. Pokud lze jejich tvrzením věřit, zdánlivá mírová jednání byla zástěrkou toho, co bylo od počátku plánováno jako vojenské řešení.

Hlavní evropskou silou v minském procesu byla německá kancléřka Angela Merkelová. Podle Der Spiegel v rozhovoru z 1. prosince 2022 řekla, že věří, že „během jednání v Minsku dokázala získat čas, který Ukrajina potřebovala k lepšímu odrazení ruského útoku. Říká, že je nyní silnou, dobře opevněnou zemí. Tehdy si je jistá, že Ukrajinu by Putinova vojska přepadla.” Toto přiznání Merkelová zopakovala 7. prosince v rozhovoru pro Die Zeit. “Dohoda z Minsku z roku 2014 byla pokusem dát Ukrajině čas,” řekla. Ukrajina „využila toto období k posílení, jak můžete vidět dnes. Ukrajina 2014/15 není Ukrajinou dneška.

Merkelové tvrzení potvrdil její partner z Minsku. V rozhovoru pro Kyiv Independent z 28. prosince byl François Hollande dotázán, zda „věří, že jednání v Minsku posloužila ke zpoždění ruského postupu na Ukrajině“. Odpověděl: “Ano, Angela Merkelová má v tomto bodě pravdu.” Poté řekl: „Od roku 2014 Ukrajina posílila svou vojenskou pozici. Ve skutečnosti byla ukrajinská armáda úplně jiná než v roce 2014. Byla lépe vycvičená a vybavená. Ukrajinská armáda dostala tuto příležitost díky dohodám z Minsku.

Bylo věrohodně prokázáno, že Merkelová a Hollande, aby zapadli do přijímaného narativu současnosti, v orwellovském aktu přepsali vyprávění o minulosti. Její účet ale podporuje ten druhý, kdo s Putinem vyjednává.

Později, podle Philipa Shorta ve své Putinově biografii, Porošenko řekl, že podepsal dohodu z Minsku, „protože to byl jediný způsob, jak ukončit boje, ale věděl, že to nikdy nebude realizováno“, protože to bylo v rámci politického establishmentu a existuje nacionalistická dynamika ve veřejném mínění.

V květnu 2022 však Porošenko šel nad rámec tvrzení, že podepsal minskou dohodu, protože věděl, že politická vůle k jejímu provedení neexistuje, a potvrdil tvrzení Merkelové a Hollanda, že oklamání Ruska bylo předem promyšlené. Pro Financial Times řekl, že Ukrajina nemá „vůbec žádné ozbrojené síly“ a že „velkým diplomatickým úspěchem“ dohod z Minsku je, „že jsme udrželi Rusko mimo naše hranice – nikoli naše hranice, ale plnohodnotnou válku“. Dohoda dala Ukrajině čas na vybudování armády. Porošenko řekl ukrajinským médiím a dalším zpravodajským kanálům: „Dosáhli jsme všeho, co jsme chtěli. Naším cílem bylo

Volodymyr Zelenskij nedávno podpořil prohlášení. Přestože byl zvolen na základě programu, který zahrnoval uzavření míru s Ruskem a podepsání dohod Minsk-2, Zelenskij nyní říká, že nikdy neměl v úmyslu tyto dohody podepsat. 9. února Zelenskij údajně řekl Der Spiegel, že považuje dohody za „ústupek“ a „překvapil“ Merkelovou a Macrona, když jim řekl, že „Minsk jako celek... Nemůžeme to takhle udělat“.

Navzdory svému aktualizovanému tvrzení se zdá, že Zelenskij upřímně dodržel svůj předvolební slib o realizaci Minsku. Zelenskij po svém zvolení novinářům řekl, že „restartuje“ mírová jednání se separatisty v Donbasu. Řekl jim, že „budeme pokračovat v minských rozhovorech a budeme usilovat o příměří“.

října 2019 Zelenskij podepsal Steinmeierovu formuli zprostředkovanou Německem a Francií, která zajišťuje volby v Donbasu a uznání separatistické autonomie. Přestože Rusko, Německo a Francie souhlasily se Steinmeierovým vzorcem, Ukrajina jej nakonec odmítla.

Odpor vůči Zelenského slibu vyjednat mír s Ruskem a podepsat Minské dohody byl násilný a nebezpečný. Dmytro Yarosh, zakladatel krajně pravicové nacionalistické polovojenské organizace Právý sektor, pohrozil, že pokud Zelenskij dodrží svůj předvolební slib, „přijde o život. Visí ho na stromě...je důležité, aby tomu rozuměl.“

Zelenskyj, kterého ultranacionalistické prvky na Ukrajině odradily od cesty diplomacie, porušil svůj předvolební slib a odmítl dohodu implementovat. Jeho přechod od federalisty k nacionalistickému nebyl neobvyklý. Nicolai Petro cituje ukrajinského ministra dopravy Volodymyra Omelajana, který v roce 2019 řekl: „Každý nový prezident Ukrajiny začíná své funkční období s přesvědčením, že on je tím, kdo může vést konstruktivní dialog s Moskvou a že mu byla svěřena role mírotvorce, který bude podnikat a rozvíjet dobré vztahy... a každý prezident Ukrajiny se nakonec stal de facto [nacionalistickým] příznivcem Bandery a bojujícím proti Ruské federaci.“

A Zelenskij nebyl jediným členem jeho vlády, který čelil fyzickému zavraždění. Během prezentace, na které Zelenskij 12. března 2020 oznámil vytvoření Národní platformy pro usmíření a jednotu, byl Zelenského poradce Sergej Sivokho svržen na zem velkou skupinou praporu Azov.

Ale Zelenského tvrzení, že Minsk-2 je ústupkem, který neuplatní, nemusí odrážet jeho začátky ve funkci prezidenta, ale odráží ho sbor ukrajinských představitelů. Oba prezidenti Porošenko a Zelenskij nejsou jediní, kdo na Ukrajině podpořil pozdější požadavky Merkelové a Hollanda.

Nicolai Petro v Tragédii Ukrajiny říká: „Strategií Ukrajiny od počátku bylo zabránit realizaci Minsku-2.“ Bývalý ukrajinský ministr zahraničí Pavlo Klimkin, který odpovídá prohlášení Porošenka, Merkelové a Hollanda, uvedl podle Petro v rozhlasovém rozhovoru: „Jediným cílem Ukrajiny při podepisování Minsku-2 bylo přestavět ukrajinskou armádu a posílit mezinárodní koalici proti Rusku.“ Klimkin řekl: „Čtěte doslovně, dohody z Minsku jsou neproveditelné,“ dodává, aby doplnil podvod “Bylo to jasné od prvního dne.”

Petro říká: “Předchozí i současní ukrajinští vyjednavací všichni řekli totéž, včetně náčelníka generálního štábu prezidenta Zelenského Andreje Jermaka v únoru 2021.”

Pokud je tato mnohá přiznání pravdivá, od Merkelové a Hollanda, Porošenka a Zelenského a chóru hlasů uvnitř Ukrajiny, pak byly dohody podvodem zaměřeným na uklidnění a usmíření Ruska, zatímco Ukrajina bránila svou armádu a Západ budoval koalici, aby připravit se na válku s Ruskem na Donbasu, kterou od začátku zamýšleli a plánovali.

***Ted Snider** je pravidelným komentátorem zahraniční politiky a historie USA na Antiwar.com a The Libertarian Institute. Je také častým přispěvatelem do Responsible Statecraft a The American Conservative a také do dalších médií.*

ZDROJ

PRO | PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

PRO

Strana Právo Respekt Odbornost
Vás zve na setkání
s JUDr. Jindřichem Rajchlem

Dne: 4. dubna 2023 v 17 hodin
Místo: Domov pro seniory Severní terasa,
V Klidu 3133/12, Ústí nad Labem

Vstupné dobrovolné.

Buďte PRO! www.stranapro.cz